

jeg ogsaa erkende, men jeg skal ved Siden deraf fremhæve, at om end det kan siges, at der er Grader i denne Trang, som saaledes er til Stede til en Reform, og at de Spørgsmaal, som Flertallet har fremdraget i saa Henseende staa forud for andre, saa er det dog sikkert nok, at Trangen til en almindelig Reform vedbliver at være til Stede. Og derfor mener jeg ingenlunde, at Spørgsmaalet om en Omordning i den kommunale Bestatning skulde være skrinlagt eller være indsat paa ubestemt Tid, fordi man gik den og fulgte Flertallet i dets Forslag. Regeringen vil fremdeles betragte det som en Opgave, der ligger for, at søge en Omordning af den kommunale Bestatning i dens store Træl. — Jeg kan derfor, idet jeg slutter mig til Flertallets Forslag — hvis Enkeltheder jeg ikke skal komme nærmere ind paa — ikke dele den Opfattelse, som er gjort gældende fra Mindretallet, at Vedtagelsen af Flertallets Forslag skulde medføre Fare for, at man i Fremtiden der ved helt lod en yderligere Reform af den kommunale Bestatning ligge.

Stilling. Denne Behandling, som jo skulde være anden Behandling af Lovforslaget om den kommunale Bestatning, er jo i Virkeligheden første Behandling af et helt nyt Lovforslag, og jeg skal ærlig indrømme, at for mig staa det saaledes, at hvis det foreliggende Endringsforslag bliver vedtaget, vil det berede alle dem, som ønske en Ordning af de kommunale Skatteforhold, en stor Støffelse. Jeg kan godt forstaa, at det er de Udvælg, som dog at saa noget frem, har grebet til den Udvej at omforme Forslaget saaledes. Er der noget, som ønskes og tiltrænges rundt omkring i Kommunerne, er det netop en Ordning af dette Forhold, men Endringsforslagets § 1 tyder jo allerede paa, at Været allerede er opgivet. Naar man læser dette Stykke, er det jo det, som Næringsløbskommissionen i sin Tid indsatte — jeg tror, det var som § 29 — og som den højtærede Minister saa vidt jeg erindrer, i Aar har strøget af det Forslag om Næringsløbsloven, som er forelagt i det andet Ting. Det var den Udvej, som Næringsløbskommissionen den Gang fandt for dog at komme de anførte Forhold en lille Smule til Bivs og for dog at give en Anthyndning af, hvad der ønskedes, men jeg vil tilføje, at der var ganske vist heller ingen i Næringsløbskommissionen, der sølte sig tilfredsstillt med det Forslag til Fatsæring af Næringsløbsloven, som her er angivet. Man sagde den Gang, dette er kun midlertidigt, det er en Anthyndning af, at man venter og

haaber paa noget bedre. Det samme er jo Tilfældet med Bestatningen af Aktieselskaber og Produktions- og Forbrugsforeninger. Man er jo der kommen til de 3 pCt., og det er altsaa allerede et Fremstridt fra de 2 pCt., som der tidligere har været Tale om. Men naar man paa samme Tid ser, at de kommunale Skatter i de fleste Byer ere oppe paa 6—8 pCt., og at flere og flere af de største og mest indbringende Virksomheder gaa over til Aktieselskaber, er det alligevel en ringe Tilfredsstillelse kun at komme til en Bestatning af 3 pCt. Jeg sender saa godt det, som anføres, nemlig at det er en Dobbeltbestatning. Det skal jeg paa Sagens foreliggende Stadium ikke komme nærmere ind paa, men jeg vil dog sige, at der vistnok i den nærmeste Fremtid vil blive en bydende Trang til en Nødvendighed for at saa det Forhold ordnet. Man ser allerede nu, hvorledes en Mængde af de større næringsdrivende, der søle sig trykkede af den kommunale Skattebyrde, omforme deres Forretninger til Aktieselskaber. Jeg skal nævne et Eksempel, som for nylig er passeret i en større Købstad i Svland, og som viser, hvorledes det gaar til hermed, og dette Eksempel vil ganske vist efterhaanden blive fulgt af mange andre, da det har vist sig, at det kunde gøres. En Købmand, som blev sat i Stat af 10—12,000 Kr. — han var oppe paa 12,000 sidste Gang — fandt, at det var for højt. Han startede saa et Aktieselskab med sin Fader, der er Skolelærer paa Landet, sine to Søstre og en Broder, som ogsaa er Skolelærer, som Deltagere under Navnet „Frejre“, og saa anmeldte han sig selv som Forretningsfører med 2,000 Kr. i Gage. Følgen deraf blev, at Vægningskommissionen maatte sætte ham ned fra 12,000 Kr. til 2,000 Kr. Det harmer naturligvis andre forretningsdrivende, som sidde med lignende Forretninger, og det er klart nok, at hvis dette Forhold efterlignes af adskillige andre, vil det føre til, at det bliver umuligt for Kommunerne at saa de Indtægter ind, som ere nødvendige for, at Kommunerne kunne løse de Opgaver, der stilles dem. Det er et Eksempel, som er fremført gennem Handelsforeningerne, og jeg nævner det her for at paapege, hvor lidet man kan været tilfredsstillt med, at Aktieselskaber bestattes med 3 pCt. Ganske vist vil man efter dette Lovforslag dog saa noget mere i det paagældende Tilfælde, men alligevel forekommer det mig ikke at være tilstrækkeligt. — Jeg skal tilføje, at naar jeg alligevel stemmer for det foreliggende Endringsforslag, er det, fordi jeg har det Haab, at det paa sin videre Vandring her i Tingene vil komme til at undergaa Forandringer, jeg